

dyras siste reis

Doktor Dyregod: Torill Malmstrøm måtte legge veterinærfrakken på hylla på grunn av allergi. Nå jobber hun for at dyra skal få en verdig avslutning på livet, ved å slakte dyra der de bor.

FOTO: GUNHILD AASLIE SOLDAL

Torill Malmstrøm (59) brenner for **dyrevelferd**. Nå er hun i ferd med å slå seg opp på slakting.

Møte med

- * **Navn:** Torill Malmstrøm
- * **Bor:** Vestby, Akershus
- * **Alder:** 59 år
- * **Sivilstand:** Gift, tre barn
- * **Bakgrunn:** Daglig leder i Mobilslagt AS, veterinær, leder i Zoobransjens etikkutvalg, styremedlem i Debio.

– Jeg har tatt livet av mange dyr, altså, sier Torill Malmstrøm.

Hun har nettopp blitt konfrontert med at hun minner tilforlatelig lite om en slakter. Mer som en venninne av Hillary Clinton. Kledd i drakt, stram hestehale, rød trut, og smørblid på vei mot vest. Mobilslagt, heter hjertebarneret, og har ingenting med mobiltelefoner å gjøre, men slakting på dyrevennlig vis.

Slakteri på hjul

Selve slakteriet består av en 15 meter doning med slaktefasiliteter og et lite kjølerom. Innenfor rein-drift finnes det flere mobile slakteri, men dette er beregnet på landbruksdyr, fortrinnsvis dyr under 100 kilo. Mattilsynet godkjenner slaktingen.

– Tanken bak mobilt slakteri er at slaktingen skjer på gården til bonden, framfor at dyrene skal fraktes langt og trangt over tid. Vi vil at bonden skal være med, og få mer kontroll over verdikjeden. Særlig med tanke på småskalaprodusenter er mobile slakterier midt i blinken. Her er det 100 prosent sporbarhet, sier Malmstrøm.

Allergien tok overhånd

Hun er utdannet veterinær og har drevet smådyrpraksis hjemme på Vestby i ti år. Men sommeren 2002 kastrerte hun sin siste katt.

Allergien, som hun har trosset fordi hun likte jobben sin så godt, holdt på å ta knekken på henne.

– Det var jo egentlig dømt til å gå den veien. Da jeg måtte stå utendørs for i det hele tatt å kunne gjøre jobben min, innså jeg at jeg kanskje burde finne på noe annet, forteller hun.

Dyrevern i praksis

Blant annet har hun fartstid som generalsekretær i Dyrebeskyttelsen. Nå er det Mobilslagt som er fanesak nummer en. Eller dyrevern i praksis, som hun kaller det.

– Det å slippe ut pelsdyr fra farmsituasjon for at de skal få leve i frihet, er misforstått dyrevern. Å slakte dyrene i kjente omgivelser er med på å gi dem en verdig avslutning på livet, sier Malmstrøm.

Hun kommer aldri til å glemme bjellekua hun stelte med da hun hadde praksis på den daværende Landbrukshøgskolen på Ås.

– Det var ei veldig kosete ku som forlangte at ►